

[Arbejdsministeren]

Den tredje del af lovforslaget omhandler nedlæggelse af Kursusnævnet og overførelse af nævnets opgaver til Arbejdsmarkedets Ankenævn. Forslaget indebærer endvidere, at Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen efter overflytning af Kursusnævnets sager skifter navn til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Kursusnævnet er nedsat i medfør af loven om arbejdsmarkedsuddannelser og behandler klagesager om adgang og vilkår for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser samt økonomisk støtte til visse voksne lærlinge. Regeringen finder, at Kursusnævnets klagesager uden betænkeligheder kan overføres til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der i sager vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser efter forslaget udvides med et medlem med særlig sagkundskab.

Endelig foreslår regeringen i lovforslagets fjerde del, at lov af 1959 om udvandring ophæves.

Lov om udvandring af 1959 afløste en tidligere lov af 1934, der var en videreførelse af regler, der stammede helt tilbage fra 1868, hvor befordring af udvandrere typisk skete med skib. For at sikre udvandrerens betryggende befordring til indrejselandet blev det i loven bl.a. fastsat, at kun særlig dertil bemyndigede personer, »autoriserede udvandringsagenter«, måtte formidle befordring af udvandrere.

I 1959 blev befordringen givet fri, bl.a. på baggrund af, at passagerflyvning var blevet almindelig. Den hidtidige offentlige kontrol med befordringen af udvandrere blev ophævet, og der blev i loven fastsat bestemmelser, der skulle beskytte udvandrere mod udnyttelse og sikre, at der fortsat under offentligt ansvar fandtes en oplysningsvirksomhed til gavn for udvandringsinteresserede. Ansvar for blev pålagt arbejdsdirektøren.

Der har i mange år kun været få henvendelser om udvandring til Arbejdsdirektoratet, og de beskyttelseshensyn, der oprindeligt lå bag loven, eksisterer ikke længere. Det er på denne baggrund rimeligt at anlægge den vurdering, at loven har mistet sin betydning og følgelig bør ophæves.

Lovforslaget har været drøftet med bl.a. arbejdsmarkedets parter og har herunder været forelagt Landsarbejdsnævnet. Arbejdsgiversiden har med en enkelt bemærkning tilsluttet sig den del af lovforslaget, der vedrører ophævelse af AF's monopol, og lægger vægt på, at der og-

så fremtidig vil eksistere et offentligt AF-system, medens lønmodtagersiden ikke har kunnet give tilslutning til den foreslåede liberalisering af formidlingen.

Et enigt Landsarbejdsnævn har tilsluttet sig den del af lovforslaget, der vedrører ophævelse af lov om udvandring, og med en enkelt bemærkning den del, der vedrører Kursusnævnets nedlæggelse og klagesagernes overførelse til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

(Lovforslag nr. L 52).

Lovforslaget er et led i regeringens bestræbelser på at afbureaukratisere den offentlige sektor.

Ved de seneste ændringer af beskæftigelsesloven er der sket en stigende grad af decentralisering af beskæftigelsesindsatsen fra centralt til regionalt/lokalt niveau.

Denne decentralisering og kommunalisering har vist sig at være til gavn for den særlige beskæftigelsesindsats.

Regeringen tager med dette lovforslag det endelige skridt i denne udvikling og lægger hele ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for ledige, der tilhører særlig udsatte grupper, herunder unge, ud til kommuner og amtskommuner.

Hidtil er beskæftigelsesindsatsen blevet finansieret ved, at en statslig bevilling er blevet fordelt som tilskud til kommuner og amtskommuner gennem de regionale arbejdsmarkedsnævne. Til disse tilskud har kommunerne og amtskommunerne så lagt deres egne bevillinger.

Lovforslaget forenkler denne bevillingsprocedure. I overensstemmelse med, at kommunerne og amtskommunerne får ansvaret for hele beskæftigelsesindsatsen, vil et beløb svarende til det statslige tilskud i stedet blive ydet som generelle tilskud.

Forslaget indebærer tillige en regelforenkligning, idet den centrale styring på en række punkter, f.eks. aldersbetingelser, personkreds, tilskudsperioder og tilskudsstørrelse, ophæves og overlades til kommuners og amtskommuners eget skøn.